

RAADSHEREN EN RENPAARDEN

“De sultan,” zeiden ze,
“is alleen op macht en rijkdom uit.
Hij heeft het veel te druk voor jou.
Te druk met zijn generaals,
die niet graag stilzitten.
Met zijn raadsheren,
die precies weten wat hij wil horen.
Met zijn sierlijke renpaarden.
Dag en nacht is hij aan het werk.
Hij moet het land besturen.
Hij moet oorlog voeren.
Hij moet zoveel.”

De mensen in zijn land, ja,
die werken ook hard.
Maar zij blijven arm.
De enige die rijk wordt van hun geploeter,
dat is de sultan.
Als dank laat hij de mensen honger lijden,
terwijl hij zijn pauwen vetmest.
Zo gaat het in dit land.’

DE BEDELAARS

'Van heel ver weg komen ze naar zijn hof:
beroemde zangers, muzikanten en dichters.
Naar hen luistert de sultan wel.
Maar als het volk klaagt dat het slecht gaat,

doet hij alsof hij doof is.
Hij laat de duurste tapijten weven,
hij omringt zich met goud en zilver,
maar voor de armoede in zijn land
heeft hij geen oog.
Op elke hoek van de straat zitten bedelaars.

Ziek, mager, oud.
Kreupel of blind.
Mannen zonder benen.
Vrouwen zonder huis.

Kinderen zonder ouders.
De sultan ziet hen niet.
Hij heeft het te druk met zijn honderd vrouwen.
Allemaal vervelen ze zich.
Allemaal eisen ze zijn aandacht op.
Nee, ik kan me niet voorstellen
dat de sultan een gelukkige man is.'